

Scrisoare de la tata

Camelia Oprea

Când ziua de mâine va veni fără mine,
aș vrea să nu plângi.
Știu cât mă iubești,
că te gândești la mine,
mie îmi va fi dor de lume.

Când umbra mea nu va mai fi pe pământ,
vă rog să înțelegeți,
că nu m-am risipit în vânt.

Îngerul a venit, m-a luat de mână,
apoi mi-a spus că sunt sfârșit
și trebuie să-l urmez,
să las aici tot ce iubesc.

Când am făcut pasul eram o lumină rece,
lacrima-mi căzuse peste lume.
Am zis în sine că totul trece,
La fel se uită ochiul nevăzut, un nume.

M-am gândit la voi, copiii mei cum ați crescut,
la tot ce v-am împărtășit;
cred că o să-mi crească aripi în necunoscut
și o să mă văd în umbra voastră,
de-atât cât v-am iubit.

M-aș întoarce pentr-o clipă
să-mi iau rămas bun,
lacrima să mi-o ridic din lume,
fie cât o bătaie de aripă.